

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207790
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8812207790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Q. XXX, o zaplatenie 1.021,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/122/2012-36 zo dňa 20.11.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/122/2012-68 zo dňa 20.01.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9C/122/2012-68 zo dňa 20.01.2014.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu.

Vyslovil, že žalovanej nepriznáva náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 387 ods. 1, 2; 388 ods. 1; 497 Obchodného zákonníka, §§39; 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1, 4; 100; 101; 111; 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§ 2 písm. a); 3 ods. 1, 2; 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 634 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Konštatoval, že žalobca svoj nárok v konaní uplatňuje z uznania záväzku a prehlásenia žalovanej o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná.

Uznanie záväzku žalovanou bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom upozorňovaný, keď nie až zastrešovaný možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť

takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

Samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., ale prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako Forma splatenia záväzku, a to až v poslednej vete.

V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka možno uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel. Také uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, keď dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový alebo pre právny omyl, napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznanie spomenuté právne následky.

Z vykonaného dokazovania, a to z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaná uznala dňa 25.06.2009. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy, je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanou došlo ešte v čase, keď dlh ešte nebol premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 02.02.2007, teda dňom nasledujúcim po dni ukončenia klientskej zmluvy a pri všeobecnej trojročnej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 02.02.2010. Uznanie bolo vykonané ešte dňa 25.06.2009 a žalovaná uznaním predĺžila premlčaciu dobu práva žalobcu.

Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa predmetnú spotrebiteľskú vec hodnotil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík, v súvislosti s čím konštatoval, že inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva. V prípade, že navrhovateľ uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

U iných praktík, ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej

praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r/ zákona o ochrane spotrebiteľa).

Na základe vyššie uvedeného súd prvého stupňa konštatoval, zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.06.2009 žalovanou hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

Takýto záver podporuje aj skutočnosť, že žalobca sám vyhľadal žalovanú v mieste jej trvalého bydliska. V dôsledku takéhoto konania mohla byť žalovaná konfrontovaná či už s rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ovplyvniť žalovanú v jej správaní, výsledkom ktorého bolo podpísanie formulárovej predtlačky uznania dlhu a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka žalobcu a nevyvolávania akýchkoľvek domniek v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí žalovanej, ktorý úkon pod vplyvom uvedených faktorov mohol byť žalovanou vykonaný bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, a tak v konečnom dôsledku k jej zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práva žalobcu, o ktorých žalovaná nemala vedomosť.

K takémuto úkonu - vyhľadaniu žalovanej za účelom podpísania Dohody o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára žalobca pristúpil, resp. ho prostredníctvom svojho pracovníka vykonal, po viac ako dvoch rokoch od nadobudnutia predmetnej pohľadávky, ktorej uznanie a záväzok splácať sa stali predmetom uvedenej dohody, keď zo zmluvy o postúpení pohľadávok je nepochybné, že pohľadávku žalobca nadobudol dňa 30.05.2007 a Dohoda bola žalovanou podpísaná až dňa 25.06.2009.

Z prílohy k zmluve o postúpení vyplýva, že dňa 01.02.2007 došlo k ukončeniu predmetnej zmluvy.

V zmysle vyššie uvedeného vyvstáva aj otázka, prečo žalovaná potom, čo neuhradila niekoľko splátok, ale čo viac ako dva roky žalobcovi, resp. jeho právnomu zástupcovi neuhradila žiadnu sumu a ako občan s nízkym právnym vedomím sa dokonca mohla domnievať, „že po tak dlhej dobe už od nej nemôže nikto nič žiadať, že na všetko sa zabudlo“, uznala záväzok a súčasne predĺžila premlčaciu dobu práva žalobcu uplatniť si svoj nárok na súde voči nej, ktoré konanie súd hodnotí ako rozhodnutie spotrebiteľa, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil, a to najmä vtedy, keď bol uzročený s tým, aké právne následky takýto jeho úkon vyvoláva, a že tým dochádza k zhoršeniu jeho postavenia vo vzťahu k žalobcovi.

Taktiež súd prvého stupňa poukázal aj na ďalšiu skutočnosť a to, že ak mal žalobca skutočne eminentný záujem na úhrade záväzku žalovanou, ktorý možno vyvodiť práve z jeho iniciatívy vyhľadať osobne žalovanú za účelom uzavretia splátkového kalendára a dojednaní splátok, a tým akéhosi aktu ústretovosti z jeho strany voči žalovanej, ale za súčasného dojednaní straty výhody splátok v prípade ich nesplácania podľa splátkového kalendára, za stavu, keď žalovaná splátkový kalendár nedodržiavala, a tým sa stal splatným celý žalovanou uznaný dlh, podal žalobu po viac ako troch rokoch s uplatnením úroku z omeškania od 21.03.2008.

Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanej na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou, ale aj príslušenstvom pohľadávky, spočívajúcou jednak v úrokoch z omeškania, ako aj v trovách konania, a to najmä trovách právneho zastúpenia za niekoľko

rokov omeškania, ktorá suma môže v konečnom dôsledku niekoľkonásobne navýšiť dlžnú sumu, ktorú v konečnom dôsledku bude musieť žalovaná uhradiť.

Na základe vyššie uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že žalobcom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si žalobca uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu a žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že žalovaná mala vo veci plný úspech, keď súd žalobu zamietol, ale náhradu trov konania nežiadala a zo spisu jej žiadne nevyplynuli. Preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Na základe pokynu odvolacieho súdu vysloveného v jeho uznesení č. k. 5Co/60/2013-66 zo dňa 10.12.2013 súd prvého stupňa dopĺňacím rozsudkom č. k. 9C/122/2012-68 zo dňa 20.01.2014 doplnil svoj rozsudok č. k. 9C/122/2012-36 zo dňa 20.11.2012 o výrok, ktorým vyslovil, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a nedostatočne zistil skutkový stav. Citoval ustanovenia §§ 110 ods. 1 a 558 Občianskeho zákonníka a uviedol, že dňa 25.06.2009 žalovaná podpísala Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, prostredníctvom ktorej uznala svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy o vydaní pôžičkovej karty č. 3056739, uzavretej so spoločnosťou Consumer Finance holding, a.s., vo výške 1.021,61 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa splatiť svoj záväzok. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Zároveň žalovaná potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V čl. 3 bod. 3.4 Dohody je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené, že dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. Doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba. Došlo nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel, alebo nie. Úprava obsiahnutá v § 558 OZ spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní, so vznikom vyvrátiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trval, tzn. ustanovenie § 110 OZ nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní a následkoch. Vzhľadom na uvedené s poukazom na čl. 3 bod 3.4 Dohody v danom prípade nastali účinky ustanovenia § 558 OZ, a to že záväzok uznaný žalovanou čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval. Žalovaná nespochybnila podpis Dohody, ani neuplatnila námietku premlčania. Žalovaná si bola vedomá svojho záväzku, preto ho podpisom Dohody uznala. Je zrejmé, že ak by aj žalovaná v čase uznania dlhu nevedela o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, v takomto prípade nastupuje. Tým, že žalovaná podpísala Dohodu, prejavila svoju vôľu splniť záväzok, čo je zároveň v jej záujme, pretože po splnení nebude figurovať v databázach neplatičov. Dohoda neobsahuje žiadne zložité a ani zavádzajúce právne formulácie, obsah Dohody nie je taký rozsiahly, aby sa s ním žalovaná nemala možnosť oboznámiť a žalovaná podpísala Dohodu vo svojom bydlisku, teda mala možnosť si ju v pokoji prečítať. Ide o prejav

slobodnej vôle žalovanej, ktorá si je vedomá svojho záväzku uzavrieť so žalobcom predmetnú Dohodu a svoj záväzok postupne splácať.

Podľa žalobcu predmetnou Dohodou dochádza k zmene obsahu záväzku zmluvných strán. Dohoda o zmene a obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, pričom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. Z toho vyplýva, že ustanovenie Dohody o tom, že žalovaná uznáva svoj záväzok, nemohlo byť žalovanej vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná po tom, čo sa oboznámila s obsahom Dohody, svojím podpisom uznala svoj existujúci dlh a vyjadrila svoju vedomosť o premlčaní pohľadávky. K podpisu Dohody nebola žiadnym spôsobom donútená a jej uzavretím nedochádza k zhoršeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa. Postupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov konania.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, celkom vo výške 83,06 Eur.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s dopĺňacím rozsudkom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 03.03.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými a k odvolacím námietkam len na doplnenie konštatuje:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto

zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok a žalovaná uzavreli dňa 26.09.2005 Zmluvu č. 3056739 o vydaní pôžičkovej karty.

V zmysle čl. II. Zmluvné ustanovenia bol žalovanej na základe zmluvy schválený úverový rámec vo výške 15.000,- Sk.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná sa platne uzavretou zmluvou zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas.

Žalovaná si zmluvnú povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.05.2007 došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu.

Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 1.021,61 Eur (30.777,07 Sk), ktorú sumu si žalobca v tomto konaní uplatňuje.

Žalobca si v konaní uplatňoval aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9,5 % počnúc dňom 21.03.2008.

Žalobca predložil spolu so žalobou Žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Triangel č. 3104121454 podpísanú žalovanou dňa 23.09.2005 a žalobcom dňa 26.09.2005, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretú medzi žalobcom a žalovanou dňa 25.06.2009, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.05.2007 medzi VÚB, a.s. a Consumer Finance Holding, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SKK 4 zo dňa 30.05.2007 a Pokus o zmier adresovaný žalobcom žalovanej zo dňa 12.07.2012.

Žalovaná v prvostupňovom konaní uviedla, že žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty spoločnosti Triangel zo dňa 26.09.2005 podpísala. Išlo o zmluvu vo výške 15.000,- Sk, ktorú sa zaviazala splácať v sume 500,- Sk mesačne. Tieto finančné prostriedky použila na zakúpenie spotrebného tovaru. Po preštudovaní dokladov, ktoré mala, si myslela, že je všetko uhradené. Žalobca sa jej dlho neozýval.

Žalovaná vo vzťahu k okolnostiam podpísania Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku pred súdom prvého stupňa uviedla, že ju podpisovala za prítomnosti alebo na požiadanie Bc. W. B. v B. Q. dňa 25.06.2009 a uviedla, že sa jedná o jej podpis.

Na otázku súdu, či vedela o tom, že pohľadávka v čase podpisu tejto dohody je premlčaná, žalovaná uviedla, že o premlčaní, ani o jeho následkoch nevedela. Vzhľadom na dlhé obdobie namieta premlčanie pohľadávky.

Súd prvého stupňa zamietol žalobu pre premlčanie žalobcom uplatneného nároku na základe námietky premlčania vnesenej žalovanou a s poukazom na svoj záver, že žalobcom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si žalobca uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu odvolací súd konštatuje:

K odvolacím námietkam žalobcu, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ a uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo a k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie, odvolací súd konštatuje, že takúto námietku považuje v celom rozsahu za nedôvodnú, a to preto, že spôsob, akým žalobca chápe právnu úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 110 a § 558 Občianskeho zákonníka, odporuje zmyslu a účelu tejto právnej úpravy.

Ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka upravuje nepochybne inštitút premlčanie a ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka jednu z možností zabezpečenia záväzkov.

V prípade, ak veriteľ zabezpečí svoj záväzok dohodou o uznaní dlhu (§ 558 OZ), ustanovenie § 110 OZ stanovuje dobu, v ktorej možno toto právo vykonať, pričom označenie záväzku v ust. § 558 OZ pojmom dlh a v ust. § 110 OZ pojmom právo, na tom nič nemení.

K odvolacím námietkam žalobcu, že v danom prípade žalovaná vedela, že uznala premlčaný dlh, odvolací súd konštatuje pochybnosť o tom, s akou starostlivosťou sa žalobca oboznámil s rozsudkom, ktorý napáda.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku konštatuje že, záväzok žalovaná uznala dňa 25.06.2009 a k uznaniu dlhu žalovanou došlo ešte v čase, keď dlh ešte nebol premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 02.02.2007, teda dňom nasledujúcim po dni ukončenia klientskej zmluvy a pri všeobecnej trojročnej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 02.02.2010.

Napriek uvedenej nepozornosti žalobcu odvolací súd k jeho námietke uvádza, že z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že uznanie dlhu by malo zákonom predpokladaný následok len za podmienky, že ten, kto dlh uznal, vedel o tom, že dlh je premlčaný. Z vyjadrenie žalovanej nepochybne vyplýva, že Dohodu podpísala len v dôsledku konania a informácie zástupcu navrhovateľa Bc. W. B.. Vedomosť o tom, že má ísť o premlčanú pohľadávku, nemala.

Takémuto tvrdeniu žalovanej zodpovedá aj skutočnosť, na ktorú poukázal aj súd prvého stupňa, že uznanie záväzku žalovanou bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola vo všetkých bodoch vypísaná zástupcom žalobcu.

Obsah predmetnej Dohody bol teda vopred predformulovaný a vzhľadom na konkrétne okolnosti pri podpise Dohody možno mať vážne pochybnosti aj o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom.

K uvedenému odvolací súd na doplnenie uvádza, že z predmetnej Dohody a ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by boli žalovanej poskytnuté v rámci povinnosti žalobcu postupovať v spotrebiteľských vzťahoch so všetkou odbornou starostlivosťou dostatočne jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo a aký význam má premlčanie dlhu.

Súdy vo svojich rozhodnutiach už judikovali, že síce neznalosť zákona neospravedlňuje, avšak v prípade, ak ide o spotrebiteľský právny vzťah a dodávateľ vystupuje a koná v právnom vzťahu so spotrebiteľom v rozpore so zákonom, resp. v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa, opomenúc okolnosť, že podrobná znalosť právnych predpisov nemôže byť na ujmu spotrebiteľa, nemožno tomu, kto koná v rozpore s uvedeným, právo priznať.

Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SKK 4 zo dňa 30.05.2007 vyplýva, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej sa stala splatnou dňa 01.02.2007, v ktorý deň došlo aj k ukončeniu klientskej zmluvy. Dňom nasledujúcim po dni splatnosti - ukončenia klientskej zmluvy a pri všeobecnej trojročnej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 02.02.2010.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol pre žalovanou úspešne vnesenú námietku premlčania. Žalobcovi ako nadobúdateľovi pohľadávky preto nemožno takéto právo v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka priznať. Z platnej právnej úpravy nepochybne vyplýva, že funkciou inštitútu premlčania je uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho, a preto často možno predpokladať, že už zanikli, na ktorú okolnosť správne poukázal aj súd prvého stupňa vo vzťahu k prejednávanej veci.

K odvolacej námietke žalobcu, že Dohodou dochádza k zmene obsahu záväzku zmluvných strán a Dohoda o zmene a obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej zmluvy, z čoho vyplýva, že ustanovenie Dohody o tom, že žalovaná uznáva svoj záväzok, nemohlo byť žalovanej vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, odvolací súd konštatuje, že ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

Spotrebiteľkou je žalovaná, lebo Dohoda sa riadi režimom hlavného záväzku. Podpisom Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nevznikol nový záväzok.

Súd prvého stupňa správne konštatoval, že zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.06.2009 je nekalou obchodnou praktikou, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Takémuto výkonu práva nemožno poskytnúť súdnu ochranu.

Keďže zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou má spotrebiteľský charakter, spotrebiteľský charakter má aj Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.06.2009, ktorá zmluvu uzavretú pôvodne právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zmenila len v jej časti, a to v časti splatnosti pohľadávky.

Vzhľadom na správne konštatovanie prvostupňového súdu, že zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.06.2009 žalovanou je potrebné vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktikou, je nutné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka spôsobuje vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatná aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca neuviedol v odvolaní žiadnu takú relevantnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

Rozhodnutie o trovách prvostupňového konania zodpovedá správne rozhodnutiu vo veci samej. Žalovaná mala vo veci plný úspech, ale vzhľadom na to, že si trovy konania nežiadala a ani jej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď vyslovil, že žalovanej trov konania nepriznáva.

Žalobca, o ktorého trovách konania rozhodol súd prvého stupňa dopĺňacím rozsudkom č. k. 9C/122/2012-68 zo dňa 20.01.2014, bol v konaní neúspešný, preto súd prvého stupňa v predmetnom dopĺňacom rozsudku správne vyslovil, že žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/122/2012-68 zo dňa 20.01.2014 podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol. V odvolacom konaní úspešná žalovaná si náhradu trov nežiadala a ani jej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli. Preto odvolací súd vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.